

Toda una vida

Títol original: *Ein ganzes Leben* (AKA: *A Whole Life*) **Direcció:** Hans Steinbichler
Guió: Ulrich Limmer **País:** Alemanya **Durada:** 116 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama
Interpretació: Stefan Gorski, August Zirner, Julia Franz Richter, Robert Stadlober...
Música: Matthias Weber **Fotografia:** Armin Franzen **Distribuidora:** Vercine
Estrena a Espanya: 22/11/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original en alemany, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Segueix la vida d'Andreas Egger al llarg de vuit dècades al segle XX. Una vida definida per les dificultats, els conflictes i la violència, així com per temps feliços i romàntics. Basada en la novel·la homònima de Robert Seethaler. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Fred i calor, calor i fred

A principis del segle XX, i quan l'Andreas és un nen, és adoptat pel seu inflexible oncle vidu, encara que mai el tracta com un dels seus fills, sinó que l'anomena "bastard" i li aplica càstigs corporals; només l'àvia li ofereix mostres d'amor a la granja on viu. Ja adult s'emanciparà i tractarà de ser feliç a les muntanyes alpines, on s'enamora de la Marie, mentre es construeix el telefèric, però, ja se sap, que la vida és una vall de llàgrimes, que intenta afrontar amb bona cara, mentre discorren dues guerres mundials, comença el turisme d'esquiadors i l'home trepitja la lluna.

Pel·lícula dura però delicada, escrita i dirigida pel suís **Hans Steinbichler**, que adapta una novel·la de **Robert Seethaler**. El plantejament és en el fons senzill, suposa recordar que tots tenim una vida, que val la pena ser viscuda, i que és més plena si és plena d'amor. I en canvi s'empetiteix quan secedeix a l'amargor, la rancúnia, l'odi i la desesperació. Són inevitables les desgràcies i contradiccions, climàtiques i socials, que es poden suportar quan hi ha una mica de fe, una esperança difícil de descriure, un sentit que porta a practicar la justícia, treballar de debò, ajudar els altres.

Tres actors encarnen el protagonista Andreas per procurar abastar la seva vida terrena, **Stefan Gorski**, **August Zirner** i **Ivan Gustafik**, i tots tres ho fan bé. Els bells paratges fotografiats per **Armin Franzen**, i subratllats amb una inspirada partitura musical de **Matthias Weber**, ajuden a interpel·lar l'espectador, recordant-li que hi ha bellesa al món, i cal saber descobrir-la i contemplar-la agraïts. El film té idees belles, com aquelles cartes que l'Andreas escriu a la Marie, quan ja s'ha mort, i que introdueix a l'interior del seu taüt, per una petita esquerdada.

Tot i que tenim un protagonista poc il·lustrat, apareix imbuït d'una saviesa popular pròpia de la gent senzilla, que sap aprofitar les lliçons que procura la mateixa existència. El veiem amb una fe cristiana senzilla en els ritus funeraris, i potser per això és estrany que en una de les cartes adreçades a la Marie ens assabentem, perquè així l'hi escriu i ho escoltem amb la seva veu en off, que no creu en Déu, cosa que no hem vist en el metratge del film, on precisament era un altre company que sí que veiem més escèptic.

José María Aresté – decine21.com